Finansklagenemnda Bank

Avgjørelse FinKN 2025-885

8.9.2025

Santander Consumer Bank AS

Utlån

Forbrukslån — medlåntaker — avslutning av lån.

Klager og hennes tidligere ektemann inngikk et forbrukslån som samskyldnere med foretaket i desember 2015. Klagers ektemann døde 4.3.18, og det var ikke midler i boet til å dekke lånet. Tingretten avsluttet boet under skifteloven § 80, og inkassosaken mot klagers tidligere ektemann ble avsluttet. Ved en feil ble lånet avsluttet overfor klagers ektemann, og et avslutningsbrev ble sendt til ham 14.12.18. Lånet har imidlertid ikke stanset overfor klageren, og inkassovarsel ble deretter sendt til klager i april 2019. Klager anførte at foretaket ikke hadde grunnlag for å kreve pengene, da lånet ble avsluttet 14.12.18. Klageren fikk medhold.

Saksfremstilling

Saken gjelder avslutning av en låneavtale mellom klageren og Santander Consumer Bank AS. I desember 2015 inngikk klageren og hennes tidligere ektemann et forbrukslån med foretaket, hvor begge var samskyldnere. Ifølge klageren var det hennes ektemann som hadde all korrespondanse med foretaket angående dette lånet. Den tidligere ektemannen døde 4.3.18, og det var ikke midler i boet etter ham. Tingretten avsluttet derfor behandlingen ved utstedelse av attest etter skifteloven § 80, og inkassosaksbehandlingen mot ektemannen ble avsluttet. I denne forbindelse har foretaket ved en inkurie avsluttet lånet overfor ektemannen, og et avslutningsbrev ble sendt til ham 14.12.18.

Brevet var adressert til ektemannen på deres felles adresse. Vedlagt i brevet var en kopi av gjeldsbrevet som var stemplet som «Makulert».

Inkassovarsel ble deretter sendt til klageren i 30.4.19. Klageren forsøkte først å reforhandle avtalen, før hun 2.6.20 anførte at lånet var avsluttet, og henviste til brevet hun mottok 14.12.18. Klageren har senere inngått en nedbetalingsavtale med foretaket 30.4.21, en avtale som senere ble misligholdt. Utleggsforretning for kravet ble avholdt 16.3.22, hvor klager også anførte at låne ble avsluttet 14.12.18. Namsmannen tok ikke innsigelsene til følge.

Klageren har i det vesentlige anført at foretaket, og dermed også inkassoselskapet, ikke har grunnlag for å kreve pengene, ettersom lånet ble avsluttet den 14.12.18. Det sto ikke i brevet at det kun gjaldt for hennes avdøde ektemann. Klageren har derfor anført at en kreditor ikke ensidig kan gjenåpne et lån, jf. gjeldsbrevloven §§ 1-1 og 1-2. Videre har klageren anført at foretaket har brutt sin informasjonsplikt etter finansavtaleloven §§ 54 og 55 ved å ikke

informere om at gjelden skulle videreføres med henne som eneansvarlig. Klager anfører videre at hun selv ringte opp foretaket for å spørre om hvordan lånet var avsluttet, hvorpå foretaket da skal ha forklart at lånet nå skal gjenopptas. Hva gjelder den senere nedbetalingsavtalen med foretaket, så ble hun presset til å inngå denne under trusler om namsmann og utlegg.

Foretaket har i det vesentlige anført at lånet ved en inkurie ble avsluttet overfor ektemannen, men ikke overfor klageren. Brevet var kun adressert til klagerens ektemann, og foretaket kan derfor rette kravet mot klageren ettersom klageren var medlåntaker. Klageren har ikke vært i god tro om at låneavtalen ble avsluttet i desember 2018, noe som videre underbygges av at klageren forsøkte å reforhandle låneavtalen i etterkant av at brevet ble mottatt. Klageren har ikke anført at lånet ble avsluttet i desember 2018 før over ett år etter at brevet ble mottatt.

Finansklagenemnda Banks begrunnelse

Brevet fra foretaket til klagerens avdøde ektemann 14.12.18 har som overskrift «Bekreftelse på nedbetalt lån». I teksten heter det at lånet er avsluttet. Vedlagt brevet var kopi av gjeldsbrevet med stempel «MAKULERT». Gjeldsbrevet var felles lånedokument for begge ektefellene som skyldnere. Det var undertegnet av begge ektefellene. Nemnda ser det slik at brevet fra foretaket er en forpliktende erklæring, som etter teksten («deres lån») og vedlegget med makulert gjeldsbrev får virkning for begge skyldnerne. At brevet er adressert til ektemannen som hovedskyldner, kan ut fra disse omstendighetene ikke medføre at brevet bare får virkning for hans låneforpliktelse.

Etterfølgende omstendigheter kan ikke medføre at klagerens forpliktelse har gjenoppstått. Klageren kontaktet foretaket for nærmere opplysninger om lånet, og hun inngikk senere avtale om nedbetaling. Klageren forklarer at avtalen ble inngått under press fra foretaket. Nemnda tar ikke standpunkt til dette. Avtalen er i alle tilfelle inngått under en feilaktig forutsetning om at klageren fortsatt var forpliktet av lånet.

Klageren gis etter dette medhold.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Banks konklusjon

Klageren gis medhold.

Ved behandlingen deltok Trygve Bergsåker (leder), Tom Slungaard (bransjerepresentant) og Alexander Venås (forbrukerrepresentant).